

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Paulo. 135.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

πάντοι ἐπαίρεται· ἕτος μάλιστα τῆς
 χαίρει ὁ κολοφών· ὅτι ἔτι ἀλγεί,
 ἔτι ἀδρακεται, ἀλλὰ ἔτι χαίρει τὸ
 σιμάτων αὐξομένω αὐτῶ. οὐδὲ γὰρ
 πάντι τὸ χαίρειν, χαλόν· ἐπεὶ καὶ ὁ λη-
 γῆς χαίρει μετὰ τὴν κλοπὴν, καὶ ὁ ἄρ-
 παξ μετὰ τὴν πλεονεξίαν· καὶ ὁ μοιχὸς
 μετὰ τὸ διορύξαι τὸν τῆ πέλας γάμον,
 καὶ ὁ ἀνδροφόνος μετὰ τὴν σφαγιώ-
 μι τοίνυ τῆ το λεγέτω, ὅτι χαίρει, ἀλλ'
 εἰ ὅτι χρῆσιμῶ δεικνύτω, καὶ συγχα-
 ρήσονται· ἐπεὶ τοίνυ μόνος ὅτιν ἐλευθε-
 ριότητος, καὶ ἀρχικώτατος· καὶ αὐτῶ
 γὰρ τῶ βασιλείω βασιλικώτερος ὁ τῶ
 παθῶν ἀπὸ πηλαγιδίος, ἀσασομέθα
 τὴν ἀρετῶν, καὶ τῆς πονηρῶς ἐκείνης
 δουλείας, ἀπαλλάξομεν αὐτῶς, μήτε
 ἀρχῶν, μήτε πλῆτον, μήτε πι τοῦτον
 μακαριστοὶ νομίζοντες, καὶ θεομαχί-
 τον, ἀλλὰ τὸ τῶ παθῶν ἀπὸ πηλαχθαι
 μόνος.

Ζωσίμου πρεσβυτέρου. ρλδ.

Ἡ πέταυ (ο) πρυφαί (ο) καὶ τῶ ἄλλο-
 τριῶν συμφορῶν κακομυθῶν διεγυ-
 ρων, καὶ τῶ χαλῶν τὸ ἀκόλαστον, ἡ
 ταῦτα θρῶν τῶ σπῆθῶ θυσιασθῆναι μὴ
 προσήμι· πολλοὺς γὰρ σκαυδαλίξων
 ἀπελαύνει τῶ προσήμι, μὴ τῶ σπο-
 μῶντας ἰδεῖν ποσάτω κηλῖδα τῶ
 ἀμίανθῶ θυσιασθῆναι παρεφεδρεύσασαι.

Παύλου. ρλε.

Εἰ πάντα, ὡς φῆς, ἀσφῆ, καὶ εἰ-
 μαριδῶν γίνεται τε καὶ λέγεται, εἰπέ
 πῶς νῦν δι' ἡμῶν αὐτῶ ἀνατρέπει· εἰ
 γὰρ αὐτῶ πάντα ποιεῖ, αὐτῶν εἴη νῦν
 δι' ἡμῶν κηρύττωσιν μὴ εἶναι γέννησι.
 πῶς οὐ αὐτῶ ἦν φατέ εἶναι, φάσασαι
 μὴ εἶναι, ὅτι πιστεύεται παρ' ἡμῶν.

Ὠρείων. ρλε.

Μὴ ἀπλῶς προσήμι πινδὸς ρῆσις τῶ
 ἱερῶν χρῆσιμῶν ἀπὸ τόματος ἀπάρατῆ.
 ἐπαφροσύνας γὰρ ὀφλῆσας, καὶ ἀνοίας

ne mihi illud quisquam cōmemoret, quōd
 gaudet: verūm an commodē atque utili-
 ter, ostendat, & ego ipsi gratulabor. Quo-
 niam igitur solus ille liberrimus, ac sum-
 mo imperio pr̄ditus est (nam ipsos quo-
 que reges dignitatis amplitudine superat)
 qui à vitiis & turbulentis animi moribus
 immunis est, virtutē amplectamur, atque
 improbam illam seruitutem à nobis depel-
 lamus, animisq; ita constituti simus, vt
 nec Imperium, nec opes & copias, nec
 cuiusmodi quicquā felicitatis nomine pr̄-
 dicandum, magnāque contentione perse-
 quendum existimemus, verūm hoc duntaxat,
 vt vitiis ac turbidis affectibus libe-
 remur.

Zosimo Presbytero. 134.

Aut ex alienis calamitatibus delicias ti-
 bi comparare desine, sopitam iam libidi-
 nem excitans atque accitens: aut hæc fa-
 ciens ad venerandum altare ne accede.
 Multos quippe offendens, ab accessu re-
 moues: vt qui tantam labem ac maculam
 illibati altari assidentem intueri minimē
 sustineant.

Paulo. 135.

Si omnia, vir erudite, fatali quadam, vt
 ais, necessitate fiunt, ac dicuntur, exponas
 velim, qui fiat, vt ipsa seipsa per nos euer-
 tat. Nam si ipsa omnia efficit, eadem nunc
 est, quæ per nos fatum haud esse prædicat.
 Quin ergo ipsi, quem esse dicitis, se mini-
 mē esse dicenti, fidem adhibetis.

Orioni. 136.

Ne dicta quædam sacrarum scriptura-
 rum simpliciter proferens, ore dilaceres
 (Alioqui enim imperitiæ ac stultitiæ no-